

מסורת הש"ס

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

נח.

עין משפט
גר מצוה

בא א מ"י פ"ד מכל
סוטה הלכות י'
בבב ב מ"י פ"ד עס הלכה
ב'
ג ב מ"י עס ה"א ו"פ"ג
הלכות י'
גא ד מ"י עס פ"ג הלכה
ה':

תוספות ישנים

אבן של שיעמי ארוסה
ונשאה וכו' ה"א ארוסה
היה דמי אלוהא שקנה לה
כשהיא ארוסה ואסתמה
וקא משקה לה כשהיא
ארוסה והשתא ארוסה
ונשאה בת שבעה מתיק
או דלירי דנקט אידי
הקרי ארוסה והשתא ה' ה'
בנשואים והשתא ה' ה'
דומיא דקריא אמן מאי זה
אמן מאי אחר דמירי
בארמי ולתקנה מאי
שפיר דקריא לה ע"י
לגלוג וכו' ארוסה ונשאה
במתיק:

א' אלו ג' דלירי דנקט
דקריא הקרי והשתא ה'
בארמי נקט נמי הקרי
בארמי והשתא בנשואים.

מוסף רש"י

שאר את דהני (ליוני די)
השתא על משה
דמ"י: טעם ש"ך
למתי בני יבמה הכי
ש"ך מטיב דמתיב לא
מיהא אמת התם הנייה
למש ז' אלא יבמה אמתה
לאשה בביתו ופשוטו כו'
ארוסה שקנה לה ארוס
ישומרת יבם. שקנה
לה יבם. לא שומרת.
דמעטיב קרא וסוטה
ג' אס נשמה. דבעין
השתא איש וסוטה כו'
ואל נשואות בחובה.
ש"ך נראה לאמר עמה
עליו ששמה אחר קרי,
דקריא וסוטה לא למעט
ואפילו לית ל' נרבי הנושא
וסוטה י'. ושומרת יבם.
שומרת מותרת ליבמה.
וכי דמותרת מיהא לא
כפי למעט אשה וזה
היא הפסדה בחובה
וסוטה ג' בדין שהאיש
מבוקר מעון. שלא לא
עליה ששמה עליה.
האשה היא תבע עליה
שיבקה המס וסוטה כו'.
ובע"ז קדושין כו'. אין
במקרה מנוקה מעון.
שלא עליה אחר ששמה
ושבוחות ה': א' מעון
לירי דנקט למשני ארוסה
מקרא חרינה ולא ממעט
מהם. כגון שבא עליה
ארוסה בבית אביה.
סוטה וסו'.

לרבי מאיר דאמר קידושין פסלי חופה. בלא קידושין נמי פסלה:
חופה אינה קונה בלא כסף או שטר או קידושין ביאה כדאיתא בפ"ק
קדושין (דף ה' ע"ב): נישאו. לכהן זו וזו ומאי זו וזו כשרות ופסולות: מכלל
דנישאו ממע. בנעילה נתימיה וכו' ביאה בפסולה מי איכא למיז' דלא

לרבי מאיר דאמר קידושין פסלי חופה נמי
פסלה לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי קדושין
לא פסלי חופה נמי לא פסלה וממאי דלמא
עד כאן לא קאמר ר"מ התם אלא בקדושין
דקני לה אבל חופה דלא קנה לה לא א"נ עד
כאן לא קאמרי רבי אלעזר ורבי שמעון התם
אלא בקדושין דלא קריבי לביאה אבל
חופה דקריבא לביאה הכי נמי דפסלה
אלא אי איכא לזימור בבלוגתא דהני
תנאי דתניא נישאו זו וזו כשרות ופסולות
או שנכנסו לחופה ולא נבעלו אוכלות משלו
ואוכלות בתרומה נכנסו מכלל דנישאו
נישאו ממש אלא לאו כגון שנכנסו לחופה
ולא נבעלו וקתני אוכלות משלו ואוכלות
בתרומה רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן
ברוקה אומר כל שביאתה מאבילתה חופתה
מאבילתה וכל שאין ביאתה מאבילתה אין
חופתה מאבילתה ממאי דלמא רבי ישמעאל
בנו של רבי יוחנן בן ברוקה כר' מאיר סבירא
ליה דאמר קדושין לא אכלה האי כל שאין
ביאתה מאבילתה אין חופתה מאבילתה כל
שאין ביאתה מאבילתה אין כספה מאבילתה
מיבעי ליה דלמא אידי דאמר ת"ק חופה
אמר איהו נמי חופה אמר רב עמרם הא
מילתא אמר לן רב ששת ואנהרינהו לעיינין
ממתניתין יש חופה לפסולות ותנא תונא
א"י אבון אשלא שטייה ארוסה ונשואה ושומרת
יבם וכנוסה היא ארוסה היכי דמי אולימא
דקני לה כשהיא ארוסה ה' וקא משקה לה
כשהיא ארוסה ארוסה בת משתיה היא
והא תנן ארוסה ושומרת יבם לא שותות
ולא נוטלות כחובה אלא דקני לה כשהיא
ארוסה ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא
נשואה מי בדקי לה מיא והתניא י' ונקמה
האיש מעון: ביזמן שהאיש מנוקה מעון
המים בודקין את אשתו אין האיש מנוקה
מעון אין המים בודקין את אשתו אלא דקני
לה כשהיא ארוסה ואיסתתרה ונכנסה לחופה
ולא נבעלה ושמע מינה יש חופה לפסולות
אמר רבא ותסברא דהא מתרצתא היא
והא כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא
אתא ואייתי מתניתא בידיה מבלעדי
אישך ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל
אמר רבי בר חמא משכחת לה כגון שבא

שומרת יבם ובנושה. וא"ת
איך ממנה על זמם
דיבמה הא מן (סוטה דף י"ג): כל שאילו
מיבעל ולא תהא אסורה לו לא היה
מתנה עמה וי"ל דהכא נמי נאסרה
כדכר המנוגף דלמר מתיק כולו מהד
שיגמה אסורה ליבמה וכו' שני דסוטה
(דף י"ג): וסו' מייטי מינה סיעתא
לרב המנוגף דמי הא מני ר' עקיבא
היא דלמר אין קידושין תוספין כתיבי
לארין וא"ת והכי מתיק כולו מהד
אמן ימירא אמן על האלה אמן על
השבעה אמן אס מאיש זה אמן אס
מאיש אחר ארוסה ונשואה ושומרת
יבם וכנוסה וי"ל דמד אמן קאי אכל
יבם דכתיב בפרשה ואלה ושבעה
כתיב בהדיא וכן מאיש אחר דכתיב
מגלעדי אישך ואמן ימירא לשומרת
יבם וארוסה כתיבי:

אלא דקני אה כשהיא ארוסה ה'

דשמה לא ממעטינן מתחת אישך
כיון דהשתא בשעת השקאה היא מתת
בעלה וא"ת ומנן דקרא ששמע
שהמירה היא כשהיא נשואה דטומאה
מתת אישך כמי וי"ל דכי היכי
דמרכיב מאיש איש קיני דלירוסין
כריש ארוסה (סוטה כד. וסו' ה"ג
נרבה סמריה):
ובקה האיש מעון. וא"ת ונקמה
כגון שגא עליה בשוגג
וכשבא עליה לא ידע עדיין ששמה
דכי היא גוונא משיב מנוקה מעון
דלא כי מוקי לה ע"י לגלוג לא משיב
אין מנוקה מעון אס זיגמה בזירוסין
נרבה סמריה. וקאמר בהדיא דכוחה שומרת יבם כו' אקושיא דקדמה
שכיבת בעל לבעל דלירי דנקט למשני ארוסה
מקרא חרינה ולא ממעט
מהם. כגון שבא עליה
ארוסה בבית אביה.
סוטה וסו'.

(א) קדושין כו' סוטה י"ג.
(ב) סוטה כו' קדושין כו'.
(ג) סוטה כו' קדושין כו'.
(ד) סוטה כו' קדושין כו'.
(ה) סוטה כו' קדושין כו'.
(ו) סוטה כו' קדושין כו'.
(ז) סוטה כו' קדושין כו'.
(ח) סוטה כו' קדושין כו'.
(ט) סוטה כו' קדושין כו'.
(י) סוטה כו' קדושין כו'.

תורה אור השלם

1. ובאו המים המזרימים
האלה במשך לנצות
בטן ולנפץ ירך ואמרה
האשה אמן אמן.
במדרב ה' כב
2. ונקח האיש מעון
וקאשה הווא תשא את
ענה. במדרב ה' לא
3. ואת כי שיתת תחת
אישך וכו' נשמת ויתן
אישך את שכתבו
מבלעדי אישך.
במדרב ה' כ

הגהות הב"ח

(א) ג"כ כשהיא ארוסה
ואיסתתרה וקא תהא ארוסה
כשהיא ארוסה: (ב) וסו' י'
ד"ה אלא וכו' ארוסה
ואיסתתרה ומשקה:

מוסף רש"י

המנוגף תמוזי כו"כ נשאה
לכהן. על ידי קדושין אביה
ואמרו נקנין און האשה
אוכלת בתרומה עד ששכנס
תוספת. וזו אס נכנסה
לחופה אוכלת. אבל כשהיא
מתת פלגי נכנסה לחופה
אין אוכלת. אפי"כ דנדולה
כיון שנכנסה לחופה אפי"כ
לא נבעלה אוכלת. אלא
לא נבעלה. מיהו דאיה
לביאה ארוסה וכל שאין
לה ביאה און לה חופה
(וסו' ח' על פי שקדומיה
קדושין ע"י אשה. הי"ל
אין ביאה ארוסה הי"ל
חופתה חופה הי"ל לה
בארמי. דלירי דנקט
כפי היא אמר יבן און
האשה אוכלת בתרומה עד
ששכנס לחופה: ע"י ה':
ששכנס לחופה: ע"י ה':
בארמי. כיון אחר מכל
הפסולין. כיון אחר מכל
ותמוזי וכו' ויבד כתיב
נדה ח' ובע"ז תמוזי
ע"י וסו'. ספלה. ששאה
בבית חמיה כאלמנחה והדר קינא
לה ואיסתתרה והכניסה לחופה
ולא נבעלה ומשקה לה ומשבעיה
שלא שטיי כשמייה הראשונה:
שומרת